

foretrak denne Skat fremfor den, han selv en Gang har været med til at bringe frem og forsvare med alle de Skavanker, den har. Det er alligevel et saa meget mere sundt og velskabt Barn end den underlige Skabning, Landstinget har lagt i Vuggen, saa det er ikke saa underligt, at den højtærede Minister er bleven lidt køligere i Forsvaret, saa man ligesom bagved sporer noget mere Kærlighed til det gamle Lovforslag. Ministeren har, det Indtryk har jeg faaet af hele hans Optræden, et Ønske om at føre disse Love igennem og har ment, det var nødvendigt at gøre Koncessioner saa her og saa der. Vi skulle jo alle forliges, naturligvis, men jeg tror nok, vi maa vogte os for at tro, at vi kunne forliges ved at vedtage Landstingets Forslag, som de foreligge. Derom vil der næppe kunne være Tale. Der er en Bemærkning af den højtærede Minister, som jeg gerne vil tage op. Han syntes at ville slaa fast, at jeg var enig i, at Papirformuen ubetinget havde den største Skatteevne. Det kan jeg som en almindelig Udtalelse ikke anerkende Rigtigheden af. Naar man skulde klassificere Indkomsterne af de forskellige Formuekilder, vil jeg indrømme, at man vel nok vilde sætte Papirformuen i første Række, men det forekommer mig at være ganske utvivlsomt, at man ser mange Eksempler paa, at Papirformuen ikke bringer nær saa stor virkelig økonomisk Evne som netop adskillige uproduktive Formuer. Det er meget ofte, at Papirformuen maa opsamles for at sætte Børn i Vej eller til tilfældige Anvendelser, for at have Kapitaler staaende, som man ikke har Anvendelse for i Øjeblikket, men som man vil kunne faa forretningsmæssig Anvendelse for. En saadan Formue behøver ikke altid at betegne en over alle Grænser gaaende Skatteevne og en i det hele og store betydelig disponibel Formue. Men hvad der næsten altid vil betegne en stor Skatteevne, er adskilligt af den Formue, man anvender til uproduktive Formaal, den luksuriøse Installation med Bolig, Park, Haver og hvad dertil hører. Lad mig nævne et andet Eksempel paa denne store Luksus, de store private Kunstsamlinger. Alt slikt er langt ubedrageligere Tegn paa en virkelig Skatteevne, end det, at en Mand til Tider ligger indæ med en hel Del Papirformue af forskellig Art. Netop ud fra denne Betragtning kan jeg heller ikke godkende den af det ærede Medlem for Odense (Scavenius) fremsatte Udtalelse om, at denne Luksusformue og uproduktive Formue ikke skulde beskattes,

fordi den ikke frembringer Værdi. Det er kun en Side af Sagen. Jeg kan overhovedet ikke en Gang indrømme Rigtigheden af dette Beskatningsprincip, at kun den Formue, der frembringer Værdi, skal beskattes. Har man Raad til at anbringe sin Formue i stor Stil i Genstande, der ikke frembringe Værdier, saa er det nok saa godt et Beskatningsmiddel som Papirformuen.

Jeg kan heller ikke anerkende Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Køge (Alberti) fremførte, om, at det ikke skulde være bevist fra min og andre Taleres Side, at der her foreligger en Dobbeltbeskatning, det gør der utvivlsomt. Selv om man nu vil hævde, at det er en slet og ret Skatte-tilbagebetaling, der finder Sted til Kommunerne, at det ikke er en Fordeling af et vist Beløb af Statskassen til Kommunerne, men en ligefrem Reduktion af Skatten, saa er det dog kun $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten, der bliver tilbagebetalt; de $\frac{2}{3}$ blive tilbage, og selv om man medregner den Del af den tilbagebetalte Bygningsafgift, der i en Landkommune kan komme Hartkornet til gode, bliver der sandelig alligevel en saa stor Hartkornsbeskatning beliggende paa vedkommende Landejendom, at der absolut bliver Tale om en Dobbeltbeskatning, naar man vil belaste den samme Ejendom med en Formueskat.

Finansministeren (Hørring): Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) mente, at det kun var et lidet paafideligt Grundlag, vi havde for Beregningen af, hvor store Indtægter Indkomstskatten og Formueskatten kunde bringe. At det ikke er et sikkert Grundlag, har jeg selv indrømmet, men saa upaaafideligt, som det ærede Medlem vil gøre det til, er det dog ikke. Det er jo heller ikke udelukkende Erfaringerne fra Loven af 1870 man har anvendt, men derfor er der for Resten gjort nærmere Rede i Bemærkningerne til Indkomstskatteloven. Man har brugt Erfaringerne fra 1870 til at udfinde Forholdet mellem Indtægterne fra København, fra Købstæderne og fra Landet; men hvor stor den nuværende Indtægt kunde antages at blive, har man beregnet efter den Indtægt, som Indkomstskatten i København giver. Man har altsaa ført sine Erfaringer op til Nutiden og er saaledes kommen til det Tal, som nu beregnes for København, og derigennem har man sluttet sig til, hvad Købstæderne nu ville kunne give, og hvad Landet nu vil kunne give. Det har man sammenlignet med Tallene fra Loven af